

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **L. Š.**
proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: **České dráhy, a.s., IČO 70994226**
sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2016, č. j. KUZL 16972/2016

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Stavebního úřadu Magistrátu města Zlína (dále jen „správní orgán prvního stupně“, „stavební úřad“) ze dne 22. 1. 2015, č. j. MMZL 009274/2015, sp. zn. MMZL-SÚ-157217/2013/Ka. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo podle ust. § 129

odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) žalobci nařízeno odstranění nepovolené stavby pro reklamu na pozemku parc. č. 4036/1 k. ú. Zlín, která je tvořena dvěma reklamními plochami o rozměrech 5,15 x 2,40 m, připevněnými ve výšce cca 2 m na ocelové konstrukci, ukotvené na podvozku, a podle ust. § 130 odst. 1 stavebního zákona byly stanoveny podmínky pro odstranění stavby.

2. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že v postupu stavebního úřadu neshledal žádné vady, pro které by musel do odvoláním napadeného rozhodnutí jakkoli zasahovat, měnit jej či přistoupit k jeho zrušení. Zdůraznil, že stavební úřad na základě provedeného místního šetření zjistil, že byt je předmětná stavba svou ocelovou konstrukcí usazena na podvozku, je jako taková nepojízdná, není mobilní a nelze ji přemisťovat po pozemních komunikacích. S odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2010, č. j. 10 Ca 280/2008-78, publikovaný pod č. 2394/2011 Sb. NSS, uvedl, že už jen samotná skutečnost, že předmětná stavba slouží reklamním účelům, dostatečně jasně prokazuje, že záměrem bylo mít předmětnou stavbu na konkrétním pozemku dlouhodobě (což žalobce činí nejméně od 12. 6. 2013 do dne vydání napadeného rozhodnutí, tj. po dobu více než 28 měsíců). Žalobce ani v odvolání neuvedl, že by předmětnou stavbu odstranil, jen se soustředil na tvrzení skutečností, z nichž mělo vyplynout, že odstranění stavby je „skoro nemožné“. Podle žalovaného je zřejmé, že žalobce měl předmětnou stavbu na pozemku umístěnou dlouhodobě, a to minimálně od kontrolní prohlídky konané dne 12. 6. 2013. Žalovaný nesouhlasil s námitkou, že se stavební úřad dostatečně nezabýval trvalostí a dlouhodobostí. Dále uvedl, že žalobce neprokázal své tvrzení, že s vozíkem opatřeným koly lze poměrně snadno manipulovat. Nepřisvědčil ani námitce, že se stavební úřad nevypořádal s otázkou prostorového určení umístění předmětné stavby. Konečně žalovaný uvedl, že neshledal, že by stavební úřad při doručování veřejnou vyhláškou paní D. M. B. postupoval v rozporu s § 25 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil a aby žalovanému uložil povinnost uhradit žalobci náklady řízení.
4. Předně uvedl, že na pozemku parc. č. 4036/1 v k. ú. Zlín parkuje „výrobek – mobilní vozík“ který pronajímá zájemcům v rámci krátkodobých reklamních kampaní. Výrobek – mobilní vozík je dle představ a požadavků zájemců průběžně přemisťován na různá parkoviště supermarketů či jiné odstavné plochy a pozemky a po splnění takové služby je opět zaparkován na uvedeném pozemku. Dle platného územního plánu se jedná o pozemek na ploše pro silniční dopravu s přípustným využitím jako odstavné a parkovací plochy.
5. Žalobce namítal, že správní orgány v průběhu řízení neprokázaly, že se výrobek – mobilní vozík nachází na pozemku trvale na konkrétním místě, a že slouží jako stavba pro reklamu. Namítal, že za tímto účelem není ve spisu založen žádný důkaz a zjištěný skutkový stav tedy nebyl dostatečný pro závěr, že předmětný objekt splňuje výše vymezenou definici výrobku plnění funkce stavby. Pokud žalovaný konstatoval, že žalobce měl předmětnou stavbu na pozemku umístěnou dlouhodobě, minimálně od kontrolní prohlídky konané dne 12. 6. 2013, toto tvrzení považuje žalobce za nepřezkoumatelné, neboť ve spisu se nenachází žádný protokol z kontrolní prohlídky konané dne 12. 6. 2013 a jediná doložitelná kontrolní prohlídka se uskutečnila dne 14. 10.

2013. Žalobce nezpochybňuje, že v uvedenou dobu se výrobek – mobilní vozík na pozemku nacházel, tato informace je však k prokázání dlouhodobosti či trvalosti umístění stavby na konkrétním místě zcela nedostatečná a další důkazy ke konání průběžných prohlídek nejsou ve správním spisu obsaženy. Za spekulativní žalobce považuje tvrzení žalovaného, že samotná skutečnost, že předmětná stavba slouží reklamním účelům, dostatečně naznačuje, že záměrem žalobce bylo mít předmětnou stavbu na konkrétním pozemku dlouhodobě. Zdůraznil, že se jedná o mobilní nemotorový vozík opatřený koly, který není a ani nemůže být pro svou mobilitu a nahraditelnost součástí pozemku, není s pozemkem pevně spojen, je na pozemku pouze dočasně odstaven, není napojen na inženýrské sítě ani žádnou infrastrukturu, není na pozemku umístěn dlouhodobě ani trvale, nepravidelně a dle potřeby je s vozíkem na pozemku i mimo něj manipulováno a pozemek pod vozíkem není speciálně upraven pro jeho trvalé umístění. Žalobce trvá na tom, že žalovaný neměl dostatečně zjištěn skutkový stav pro závěr, že předmětný vozík splňuje charakteristický znak výrobku plnění funkce stavby a jeho trvalého nebo dlouhodobého umístění na určitém konkrétním místě. Žalobce brojil i proti tvrzení žalovaného, že výrobek – mobilní vozík byl na pozemku umístěn z důvodu jiné neúspěšné žádosti o umístění stavby pro reklamu, jelikož žalovaný tuto skutečnost nepodložil žádnými důkazy. Za spekulativní považuje žalobce rovněž tvrzení, že výrobek – mobilní vozík není mobilní z důvodu nutnosti jeho demontáže a přeložení jeřábem na nákladní automobil. Důvodem pro takový postup je skutečnost, že výrobek – mobilní vozík, ač plně mobilní, nevyhovuje požadavkům k provozu na pozemních komunikacích. Po pozemku žalobce a po parkovištích či odstavných plochách jím je popojížděno, ale pro překonání trasy z bodu A do bodu B je nutná přeprava na nákladním voze. Takovýto postup není podle žalobce nijak neobvyklý.

6. Žalobce dále namítal, že stavební úřad jednal v rozporu s ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu, když paní D. M. B., které se nedařilo doručovat, nestanovil opatrovníka. Pro případ, že by soud přijal argumentaci, že v případě této osoby nejde o účastníka, kterému má být v řízení uložena povinnost nebo odňato právo, taková argumentace neobstojí, neboť ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu se vztahuje na osoby neznámého pobytu nebo sídla a osoby, jimž se prokazatelně nedaří doručovat. Z listinného důkazu „oznámení o výsledku reklamačního řízení“ vyplývá, že paní D. M. B. nebylo doručeno rozhodnutí o zahájení řízení z důvodu ztráty zásilky, doručení veřejnou vyhláškou přitom není prostředkem, jak doručit „náhradním“ způsobem oznámení v případě, že se zásilka ztratila. Žalovaný se nadto podle žalobce nevypořádal s tvrzením, že paní D. M. B. není účastníkem, kterému má být v řízení uložena povinnost nebo odňato právo. Žalobce uvedl, že na pozemku této osoby se nachází veřejně přístupná komunikace vedoucí k pozemku žalobce. Vzhledem k tomu, že výrobek – mobilní vozík by bylo v případě nabytí právní moci rozhodnutí nutno demontovat a jeřábem naložit na nákladní automobil z důvodu vyvýšeného nájezdu na pozemku žalobce, je zřejmé, že paní D. M. B. by takové počínání musela strpět a jedná se o účastníka, kterému má být v řízení uložena povinnost. Nebylo tedy možné postupovat podle ust. § 25 správního řádu a doručovat veřejnou vyhláškou.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě, replika žalobce a vyjádření osoby zúčastněné na řízení

7. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předně uvedl, že správní orgány v řízení jednoznačně prokázaly, že stavba pro reklamu se na pozemku nachází trvale, resp. dlouhodobě. Existence předmětné stavby byla na pozemku zjištěna dne 12. 6. 2013. Ze správního spisu

vyplývá, že žalobce předmětnou stavbu neodstranil do dne vydání napadeného rozhodnutí ani později. Tvzení žalobce o tom, že s vozíkem bylo možné jednoduchým způsobem manipulovat, je dle žalovaného vyvráceno jeho jiným tvrzením, dle něhož bude muset být odstranění stavby realizováno pomocí těžké stavební techniky. K namítanému nesprávnému postupu při doručování žalovaný uvedl, že v průběhu řízení bylo jednoznačně prokázáno, že paní D. M. B. se nedaří doručovat, přičemž stavební úřad přistoupil v souladu s ust. § 22 a ust. § 32 správního řádu k doručování této účastnici veřejnou vyhláškou. Žalovaný trvá na tom, že paní D. M. B. nebylo napadeným rozhodnutím založeno, změněno nebo zrušeno právo nebo povinnost nebo prohlášeno, že právo nebo povinnost má nebo nemá. Nadto žalovaný zdůraznil, že námitky, které je účastník oprávněn v řízení uplatnit, se musejí vztahovat k jeho právům a že je vyloučeno, aby se účastníci řízení domáhali ochrany práv osob jiných. Námitka nestanovení opatrovníka a námitka nesprávného doručování podle žalovaného nesouvisí s přímým dotčením práv žalobce. K námitce, že se nejedná o stavbu, žalovaný uvedl, že v průběhu řízení bylo jednoznačně prokázáno, že předmětná stavba pro reklamu nemůže být považována za pouhý mobilní nemotorový vozík opatřený koly, a že za takový by mohla být považován pouze v případě, že by na tomto vozíku nebyly ukotveny dvě reklamní plochy a tudíž by vozík neplnil funkci žádné stavby. Z fotodokumentace i z vyjádření samotného žalobce bylo zřejmé, že se stavbou nebylo možné lehce manipulovat, možná manipulace tvrzená žalobce nebyla prokázána a není zřejmá ani ze správního spisu. Trvalost stavby a její existenci na pozemku v minulosti lze dle žalovaného snadno ověřit na veřejně dostupných stránkách www.mapy.cz, z leteckých snímků z jednotlivých let a rovněž z veřejně dostupných stránek www.juap.cz, kde je stavba předmětné reklamy zachycena na snímcích v roce 2012 i 2014. Z tohoto ověření vycházel žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí. K námitce, že úvahy žalovaného o důvodech umístění mobilního vozíku jsou ryze spekulativní, žalovaný uvedl, že pouze pro dokreslení situace uvedl, že v roce 2010 byla zamítnuta žádost žalobce o umístění obdobné stavby pro reklamu pro rozpor navrhovaného záměru s platnou územně plánovací dokumentací a že žalobce přes tuto skutečnost umístil na předmětném pozemku stavbu obdobnou. Důvody, které žalobce skutečně vedly k umístění stavby na pozemku, jsou však pro výsledek řízení zcela bez významu, neboť podstatná je zejména skutečnost, že za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby a že stavba, která slouží reklamním účelům, je stavbou pro reklamu. Pro posouzení, zda je určitá konstrukce či výrobek stavbou, není rozhodující, zda je stavební dílo spojeno se zemí pevným základem. Závěrem žalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že výrobek plnící funkci stavby pro reklamu nespadá pod výčet ust. § 79 odst. 2 stavebního zákona, bylo k jeho umístění na předmětném pozemku třeba vydání územního rozhodnutí. Jelikož výrobek byl žalobcem umístěn na pozemku bez územního rozhodnutí, bylo povinností stavebního úřadu zahájit se žalobcem řízení o odstranění stavby. Jedinou možností jak zvrátit rozhodnutí o nařízení odstranění stavby bylo podání žádosti o dodatečné povolení a splnit podmínky, za nichž lze stavbu povolit. Protože žalobce žádost o dodatečné povolení nepodal, neměl stavební úřad jinou možnost než rozhodnout o odstranění stavby.

8. S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
9. V reakci na vyjádření žalovaného byla soudu doručena replika žalobce, k níž žalobce předložil satelitní náhledy na pozemek p. č. 4036/1 s umístěným vozíkem pořízené metodou Print Screen ze dne 15. 5. 2014 a ze dne 13. 10. 2016. Uvedl, že srovnáním

fotografií lze dovodit, že postavení vozíku se v čase mění, jeho poloha je ve vztahu k dráze, hranicím pozemku i objektům garážového komplexu na obou fotografiích odlišná.

10. Podáním doručeným soudu dne 17. 1. 2017 oznámila společnost České dráhy, a.s., která ve správním řízení vystupovala jako účastník řízení, že bude v řízení před soudem uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení.

IV. Posouzení věci soudem

11. Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.
12. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým bylo žalobci nařízeno odstranění stavby pro reklamu, která byla tvořena dvěma reklamními plochami připevněnými na ocelové konstrukci, ukotvené na podvozku.
13. Podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
14. Podle ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou se rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Dočasná stavba je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby. Stavba, která slouží reklamním účelům, je stavba pro reklamu.
15. Jádrem sporu mezi žalobcem a žalovaným je především otázka, zda v rozhodnutí vymezené reklamní plochy připevněné na ocelové konstrukci a ukotvené na podvozku (žalobcem popisované jako výrobek – mobilní vozík) lze považovat za výrobek plnící funkci stavby, a to stavby pro reklamu.
16. Výkladem pojmu „výrobek plnící funkci stavby“ se podrobně zabýval správními orgány citovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2010, č. j. 10 Ca 280/2008-78. Jedná se o výrobek plnící takovou funkci, jakou obvykle plní stavby ve smyslu ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona, tj. slouží ke stejnému účelu, k jakému by jinak bylo nutné na předmětném pozemku zbudovat stavbu. Nejpodstatnějším charakteristickým znakem výrobku plnícího funkci stavby dle stavebního zákona je to, že se jedná o výrobek umístěný na určitém konkrétním místě trvale nebo dlouhodobě. Městský soud dovodil, že výrobkem plnícím funkci stavby může být např. i silniční vozidlo (a to i tehdy, pokud je stále volně přemístitelné), bude-li umístěno na pozemku trvale a bude trvale plnit určitou funkci vyhrazenou zpravidla jen stavbám. Tuto skutečnost přitom bude na místě zkoumat v každém případě individuálně podle konkrétních okolností.
17. Přestože žalobce namítal, že správní orgány neprokázaly, že se výrobek – mobilní vozík nachází na pozemku trvale na konkrétním místě a že slouží jako stavba pro reklamu, soud dospěl k závěru, že správní orgány ve svých rozhodnutích plně respektovaly právní závěry uvedené ve shora citovaném rozsudku Městského soudu v Praze, a že bylo prokázáno, že

předmětný „mobilní vozík“ naplňoval zákonnou definici výrobku plnícího funkci stavby, a to stavby pro reklamu.

18. Soud má obdobně jako žalovaný za to, že už samotné provedení „vozíku“ spočívající v ocelové konstrukci se dvěma reklamními plochami v blízkosti frekventované silnice, resp. skutečnost, že tento vozík slouží reklamním účelům, dostatečně naznačuje, že záměrem žalobce bylo mít tuto stavbu na konkrétním pozemku dlouhodobě.
19. Za účelovou považuje soud argumentaci žalobce, že umístění vozíku na předmětném pozemku bylo zachyceno pouze dne 14. 10. 2013 a nebyla tak prokázána jeho dlouhodobost. Žalobci je sice třeba dát za pravdu v tom, že součástí správního spisu není žádný protokol z kontrolní prohlídky ze dne 12. 6. 2013 a tvrzení žalovaného, že žalobce měl předmětnou stavbu na pozemku umístěnou minimálně od kontrolní prohlídky konané dne 12. 6. 2013, tak nemá oporu ve spisovém materiálu, o dlouhodobém umístění vozíku na předmětném pozemku nicméně není pochyb. Kromě kontrolní prohlídky provedené dne 14. 10. 2013, v průběhu které bylo umístění vozíku na předmětném pozemku nepochybně prokázáno, je ze správního spisu zřejmé, že určitá prohlídka stavebního úřadu, v rámci které bylo zjištěno, že se na pozemku žalobce nachází předmětná stavba pro reklamu, proběhla již předtím, než byl žalobce předvolán k podání vysvětlení ve věci oprávněnosti umístění této stavby (na den 18. 9. 2013). Skutečnost, že se vozík s reklamními plochami na předmětném pozemku žalobce nacházel dlouhodobě (řádově roky), bylo možné ověřit i pomocí volně dostupných internetových stránek (např. maps.google.com, mapy.cz). Na fotografiích stažených z těchto webových stránek, které jsou součástí spisu žalovaného, je vozík na pozemku žalobce zachycen v letech 2012, 2014 i 2015. V neposlední řadě je nutno zdůraznit, že ani žalobce v průběhu správního řízení výslovně nepopřel, že vozík byl na pozemku umístěn dlouhodobě a soustředil se především na argumentaci, že se nejedná o stavbu pro reklamu, ale o vozidlo s kolečky.
20. Pokud žalobce s poukazem na satelitní snímky pozemku namítal, že postavení vozíku se v průběhu času mění, soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2017, č. j. 6 As 42/2017-34, dostupný na www.nssoud.cz, který se zabýval skutkově i právně obdobnou věcí. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku uvedl, že *„[z]ávěr o dlouhodobosti nebo trvalosti umístění výrobku plnícího funkci stavby na jenom určitém místě je třeba učinit i tehdy, pokud je výrobkem v tomto místě nepodstatným způsobem manipulováno. V opačném případě by byl dán široký prostor pro nepřipustné obcházení zákonných pravidel tím, že se výrobkem bude v pravidelných intervalech (byť například pouze nepatrně) posunovat, a to výhradně z toho důvodu, aby se zabránilo jeho odstranění. Bylo by proti smyslu a účelu zákona, pokud by v takových případech stavební úřad nemohl na umístění výrobku plnícího funkci stavby adekvátně reagovat.“* Soud má za to, že zde vyslovené závěry jsou plně aplikovatelné i na nyní projednávaný případ, a proto argumentaci žalobce nepřisvědčil. Za podstatné je třeba považovat, že v daném případě měl vozík charakter výrobku, který plnil funkci stavby pro reklamu a že tento vozík byl umístěn dlouhodobě na pozemku žalobce p. č. 4036/1. Skutečnost, zda vozík byl v průběhu času v rámci pozemku posunut/pootočen, nemůže mít na tento závěr žádný vliv. Z uvedených důvodů soud považovat za nadbytečné provádět dokazování žalobcem předloženými satelitními snímky.
21. K námitce žalobce, že mobilní vozík je průběžně přemisťován na různá parkoviště supermarketů či jiné odstavné plochy a poté je opět zaparkován na uvedeném pozemku, je třeba konstatovat, že tato tvrzení žalobce nepodložil žádnými důkazy a tvrzené skutečnosti nevyplývají ani ze spisového materiálu. Tvrzení, že vozík je průběžně přemisťován na jiná

místa, je kromě toho v rozporu s jinými tvrzeními žalobce uvedeným v odvolání: „Je zřejmé, že demontážní práce budou realizovány na mém pozemku. Z povahy věci však vyplývá, že veškeré stavební práce s případným odstraněním vozíku budou muset být kromě mého pozemku z důvodu ztíženého přístupu nutně realizovány i na pozemku p. č. 4037/6 k. ú. Zlín, který je ve spoluvlastnictví paní D. M. B. Jedná se o umístění těžké stavební techniky – jeřábu a nákladního automobilu. Pomocí jeřábu budou odstraněny a přemístěny těžké konstrukční díly a plechové tabule. Stejně tak bude pomocí jeřábu vyzvednuto šasi vozíku a uloženo na přepravní automobil, jelikož vozík je samostatně nezpůsobilý pohybovat se po veřejných komunikacích.“ a „jeřáb bude nutno z důvodu zajištění stability a bezpečnosti rameny zajistit tak, aby nedošlo k jeho obrožení převrácením. Z důvodu vysoké hmotnosti jeřábu (24 tun) a jeho stabilizace bočními rameny, tyto vyvíjejí na podkladovou zpevněnou plochu vysoký tlak, přičemž může dojít k poškození komunikace a pozemku. Je samozřejmé, že operace související s přeložením konstrukčních dílů budou blíže neurčenou dobu trvat, přičemž následně po celou dobu bude z důvodu úzké komunikace znemožněn i průjezd dalším obyvatelům garáží nacházejících se za pozemkem p. č. 4037/6.“ Pokud žalobce na jedné straně tvrdí, že k odstranění stavby z pozemku je třeba těžké stavební techniky včetně jeřábu a během odstraňování vozíku by došlo k výraznému poškození okolních pozemků a omezení jejich užívání, považuje soud za stěží představitelné, že by byl vozík z předmětného pozemku žalobcem běžně přemísťován na jiná místa. Tvrzení, že vozík je na pozemku pouze dočasně zaparkován, tedy soud neuvěřil.

22. Soud neshledal důvodnou ani argumentaci žalobce, že se jedná o mobilní nemotorový vozík opatřený koly, který není a nemůže být pro svou mobilitu a nahraditelnost součástí pozemku, není s pozemkem pevně spojen, není napojen na inženýrské sítě ani žádnou infrastrukturu, a že pozemek pod vozíkem není speciálně upraven pro jeho trvalé umístění. Jak již bylo uvedeno, stavební zákon z kategorie výrobků plnících funkci stavby nevylučuje žádné typy výrobků, tedy ani silniční vozidla, ať už motorová nebo nemotorová, přičemž podstatnou okolností je výskyt předmětného výrobku na daném pozemku z pohledu časového. Nelze tedy přisvědčit názoru, že se nemůže jednat o výrobek plnící funkci stavby jen proto, že jde o vozík opatřený koly, a stejně tak je nutno odmítnout názor, že jako stavby nemohou být posouzeny věci movité. Pokud žalobce s odkazem na kritéria uvedená v rozsudku Městského soudu v Praze namítal, že vozík není napojen na inženýrské sítě a není speciálně upraven pro jeho trvalé umístění, je třeba zdůraznit, že judikaturou zmíněná vodítka, podle kterých lze usuzovat na záměr ponechat výrobek plnící funkci stavby na pozemku dlouhodobě nebo trvale, byla uvedena pouze demonstrativně. Podstatné jsou vždy konkrétní okolnosti případu a charakter stavby, jejíž funkci výrobek plní. V daném případě byla dlouhodobost umístění vozíku na pozemku žalobce doložena obsahem spisového materiálu. Vzhledem k tomu, že vozík s pevně přimontovanou kovovou konstrukcí s reklamními plochami sloužil jako stavba pro reklamu, ani absence přípojek na inženýrské sítě, popř. terénních úprav pozemku nevylučují dlouhodobé umístění stavby na určitém místě.
23. Na základě všech uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že vozík byl umístěn na pozemku žalobce dlouhodobě, a jednalo se tak o výrobek plnící funkci stavby pro reklamu. Nepřisvědčil přitom námitce, že by se správní orgány dostatečně nezabývaly trvalostí a dlouhodobostí umístění dané stavby.
24. Pokud žalobce brojil proti tvrzení žalovaného, že mobilní vozík byl na pozemku umístěn z důvodu jiné neúspěšné žádosti o umístění stavby pro reklamu, z napadeného rozhodnutí

vyplývá, že žalovaný uvedenou skutečnost, že v roce 2010 byla zamítnuta žádost žalobce o umístění obdobné stavby pro reklamu pro rozpor záměru s územně plánovací dokumentací, uvedl pouze pro dokreslení situace. Toto tvrzení však nemohlo mít žádný vliv na samotné rozhodnutí o nařízení odstranění stavby.

25. K námitkám, že stavební úřad postupoval v rozporu s ust. § 32 odst. 2 písm. d) správního řádu, když nestanovil opatrovníka paní D. M. B., a že nebylo možné doručovat veřejnou vyhláškou podle ust. § 25 správního řádu, soud konstatuje, že žalobce je oprávněn v řízení uplatňovat jen takové námitky, které se vztahují k jeho právům. Je vyloučeno, aby se žalobce domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž práva přísluší hájit pouze jim a je pouze jejich věcí, zda tak učiní či nikoliv. Námitky nestanovení opatrovníka a nesprávného způsobu doručování se netýkají právní sféry žalobce, soud se proto těmito námitkami nezabýval.

V. Závěr a náklady řízení

26. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročež mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
28. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, právo na náhradu nákladů tak tato osoba nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. března 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu